

הגשם של ט"ו בשבט

כתבה ענת שפיצן

זה קרה בט"ו בשבט. ירד גשם.
שלמה המלך ישב בארמון שלו מול הראי.
הוא הביט בדמותו בראי.
שלמה המלך חשב: "איזה פתח יש לי. זה הפתח הכי יקר
בעולם. מעניין לדעת כמה הוא שווה".

המלך קרא לכל השורים החשובים שלו ואמר להם:
"שורים נכבדים, אתם יכולים לומר לי כמה שווה הפתח שלי?"

והשורים ענו: "זה פתח יקר מאד, הוא שווה מיליונים".
"אבל כמה מיליונים?" שאל המלך.
המלך החליט לאסוף את כל החכמים בארצו, והחכמים נגידו לו
כמה מיליונים שווה הפתח. חכמים רבים הגיעו מכל קצות הארץ
לארמון של המלך.

המלך אמר לחכמים: "חכמים נכבדים, אתם רואים את הפתח
היפה שלי? מה אתם אומרים - כמה הוא שווה?"
"המון", אמרו החכמים. "הפתח הזה שווה ביליונים".
"אבל כמה ביליונים?" שאל שלמה המלך.

קרא המלך לכל העם: גברים ונשים, זקנים וילדים.
וכלם עמדו מול הארמון, וכלם ראו את הפתח היפה.
והמלך אמר: "הביטו בפתח היקר שלי.

הוא עשוי מזהב, ומקשט באבנים יקרות.
כמה הוא שווה לדעתכם?"
כלם ענו לו יחד: "הוא שווה טריליונים!"

אבל פתאום קם רועה עני אחד.
הנעלים שלו היו קרועות וגם הבגדים שלו.
הרועה העני אמר: "הפתר של אדוני המלך באמת שווה הרבה
מאד, מיליונים, ביליונים או טריליונים.
אבל הגשם שירד עכשו שווה יותר ממנו".

המלך התרגז: "הגשם שווה יותר מהפתר שלי?
(א) איך זה יכול להיות? הלא הפתר שלי עשוי מזהב, ומקשט
באבנים יקרות".

הרועה ענה: "נכון, אבל אפשר לחיות בלי פתר, (ב) ובלי גשם אי
אפשר לחיות. הגשם שירד בט"ו בשבט הוא גשם בעתו -
כלומר גשם שירד בזמן הנכון.
הגשם הזה משקה את השדות ואת העצים.
אם לא ירד גשם בעתו, לא תצמח חטה ולא יהיה לחם.
בלי הגשם הזה לא יפרחו העצים ולא יהיו פרות.
הגשם שירד בט"ו בשבט, ראש השנה לאילנות, הוא חשוב
מאד - אין יקר כמוהו!"

"אתה צודק", אמר המלך והרפין (כופף) את ראשו.
יחד עם הראש רכן (התכופף) גם הפתר, כאלו גם הוא אמר:
"נכון, אתה צודק, הגשם של ט"ו בשבט יקר יותר ממני".